

god zonder ego

god zonder ego

Bewustzijn en samenleving.

Fred Hafkamp

Copyright © 2012 Fred Hafkamp
Eerste druk juli 2019
Fotografie Fred Hafkamp
ISBN 978 94 021 9398 5

Inhoud

Inleiding. -----	9
Wat is de zin?	9
God. -----	11
Het idee “God”	11
Mijn god is zonder ego.....	12
Mijn god heeft geen tegenovergestelde.....	13
Mijn god wordt pas zichtbaar in relatie tot ons.	13
God? Dat zijn, onder andere, de wetten van Darwin.....	15
Het goede is geen vijand van het kwade.	17
Het misverstand dat we een beeld van god moeten maken.	18
Mijn god onttrekt zich aan onderzoek.....	18
We verdienen er niets mee, met het goede doen.	19
Heel wat jongeren zijn ontoegankelijk voor normen.	21
Bewustzijn <i>is</i> liefde.....	23
Liefde in soorten en maten.....	25
Normen en waarden.	26
Bewustzijn levert heldere keuzes op.....	29
We weten niet wat goed is.	29
Bewustzijn.....	31
Inspiratie.	32
De “ik ben” en het ego. -----	34
Cogito ergo sum.....	34
Robots.	35
Over het bewustzijn zelf, dat wat wij in essentie zijn, wordt weinig gezegd of geschreven.....	35
Een moeilijke.	38
Deel nemen aan het leven.	40
Hoe worden we gelukkig?.....	42
Erkennen dat we bewustzijn zijn.....	43
Ik besta !.....	45
Wordt ons conceptuele huis onze gevangenis?	52
We leven echt in twee werelden.....	53
De wereld van dingen en gedachten.....	53
De wereld van de dieren.....	53
Het verloren paradijs.....	54

De wereld van schoonheid, vrede en bewustzijn.	54
---	----

Wakker worden. -----57

De evolutie is niet ten einde.	57
Wat al bestaat is niet wat bereikt kan worden.	57
Op weg naar de volgende fase in de evolutie.	58
Foutje in de vertaling van de Nieuwe Aarde van Tolle.	59
Over het “ik ben”	60
De deken van het denken die het 'bewust zijn van' bedekt.	61
Gevoel en emotie	62
De ontwikkelingsweg.	63
Hoe komen we dichterbij de innerlijke vrede?	64
Eerst een ego, dan bewustzijn.	64
Therapie.	65
Meditatie.	66
De meditatie vorm.	67
Aspecten van meditatie	69
Het meditatieproces.	74
Bewustzijn realiseren.	77
Wonderen zijn mogelijk.	78
Het ‘gewone’ leven.	79
Het decor.	80
De losgeslagen menselijke evolutie.	81
De menselijke goedheid tegenover de erfzonde.	81

Ik en de ander. -----82

De ander en het ‘gewone leven’.	82
Het heeft geen zin het toneelspel te herschrijven zonder de spelers er in te betrekken.	83
Opvoeding.	85
De kerk.	86
Geen schuldgevoel, niet oordelen, accepteren wat is.	87
Vitaliteit.	88
Samen met jou.	89
De objectwereld probeert vitaliteit te formaliseren.	90
Over ringen.	92
Trouw.	95
Alle houvast losmaken.	97
Het onveranderlijke en het ego.	97
De ander werkelijk ontmoeten.	98
Had ik het maar geweten.	99
Wat betekenen ik voor de ander?	100

Antipathie en sympathie	101
-------------------------------	-----

Het mysterie.----- 103

De duur van het nu.	103
Erkennen van het mysterie.	104
Waarin wij één zijn.	105
Het grootste mysterie.	106
Het mysterie van het leven.	107
Het mysterie van de dood.....	108
Het open bloeien van de mens.	108
Het mysterie van onze existentiële eenzaamheid.	109
De intieme ontmoeting met een ander.....	111
Het mysterie van de zinloosheid.	112
De niet bestaande wereld is onze eigenlijke wereld.	114
Is er een persoonlijke god?.....	115
Tot slot.	116
Nawoord.....	117

Inleiding.

Wat is de zin?

Ik werd geboren in een wereld vol schoonheid, zon en warmte. Maar die wereld bleek ook vol geweld, angst en pijn.

Toen ik zes jaar was, begon de oorlog. Toen ik elf was, was hij voorbij. Mijn hele lagere school jeugd heb ik doorgebracht in Amsterdam tijdens de oorlog. Mijn joodse vriendjes werden opgepakt. Mijn ouders vertelden mij dat de politie en het gezag niet te vertrouwen waren. Altijd was er de dreiging van een bombardement door de overvliegende vliegtuigen. Aan het einde van de oorlog heb ik de verschrikkelijke honger mee beleefd. Afgezien van de oorlog was het leven vaak ook niet leuk. Op school werd ik gepest. Zelfs een keer vastgebonden aan een boom in een moeras.

Maar ik zag ook de bloemen, de planten en het zand waarmee ik speelde. Het water met de visjes. Ik zag dat als ik niets wilde en alleen maar keek, hoe mooi de wereld was.

Vanaf die tijd was er in mij die grote vraag: Hoe zit dat? Wat is de zin? Wat heeft de werkelijkheid voor betekenis? Is het allemaal wel echt? Droom ik misschien dit leven maar en word ik wakker als ik dood ga?

Tegelijkertijd was er een sterk voornemen in mij: Ik wil niet worden zoals zij zijn. Ik wil niet op die manier meedoen. Het was niet zo dat ik dacht dat de mensen 'slecht' waren. Het was iets anders dat grote weerstand opriep om ook zo te worden. Wat ik wel wilde wist ik toen nog niet.

Nu bijna aan het einde van mijn leven heb ik op vele vragen een voor mij bevredigend antwoord gevonden. Nog steeds kan het leven beroerde, angstige en bedreigende momenten opleveren, maar boven dit alles heb ik een rust gevonden waar ik erg dankbaar voor ben.

Tegelijkertijd zie ik vanuit die innerlijke vrede de waanzin van veel in de wereld steeds scherper.

Ik zie ook de fundamenteel verkeerde voorstelling van de werkelijkheid die veel mensen hebben. Vaak lijken inzichten in die werkelijkheid niet van praktisch belang. Het tegenovergestelde is waar. Bijvoorbeeld het idee van God dat bij vele mensen leeft, is wel degelijk van enorm belang en verantwoordelijk voor een enorme berg misère.

Nu heb ik niet de illusie dat ik die verkeerde voorstellingen kan ombuigen, maar ik wil diegenen die de dingen reeds ook zo zien als ik, moed inspreken. Zeggen: “je hebt gelijk, verzet je tegen het gangbare, maak een nieuwe tijd mogelijk”.

Eigenlijk is dit een boek voor gelijkgestemden. Ik wil proberen te formuleren wat eigenlijk niet te formuleren is.

God.

Het idee “God”

Mensen zeggen gemakkelijk ‘ik geloof in God’ of ‘ik geloof niet in God’, maar waar gaat het dan eigenlijk over. Weinig mensen zullen nog iets bedoelen van een soort superheld met een baard die ergens boven in de hemel zit om over het wel en wee van de aarde te beslissen.

Atheïsten geloven niet in een God, maar door dat te zeggen bevestigen ze eigenlijk dat er zoiets kan bestaan als een God.

Ik geloof niet in Hottemettot is een zinloos gezegde omdat niemand weet wat Hottemettot is. Als atheïsten zeggen dat ze niet in God geloven bedoelen ze misschien te zeggen dat ze het niet eens zijn met wat andere mensen dan ook met het woord God aanduiden. Volgens hen is er niets anders dan het zichtbare en tastbare.

Ik geloof ook niet in dat wat vele mensen met God aanduiden. Maar de uitspraak dat er niets anders is dan het zichtbare en tastbare vind ik een heel domme uitspraak. Met je heldere verstand moet je wel tot het idee komen dat er ‘iets’ is.

Dat ‘iets’ is echter met woorden niet te vangen. Alles wat ik over God zeg, zijn dan ook niet meer dan omzwervingen rondom dat begrip.

Door genoeg omzwervingen te maken, hoop ik dat de lezer een idee krijgt wat ik onder mijn god versta en vooral wat volgens mij God niet is.

Dat het van groot praktisch belang is om het over het bestaan van een god te hebben, hoop ik ook aan te tonen.

Helaas kan ik niet alles tegelijk zeggen, ik moet ergens beginnen. Maar het begin is niet compleet zonder het einde. Ik hoop dat ik genoeg gezegd heb als je het hele verhaal gelezen hebt.

De wonderschone maar ook wrede wereld.

Mijn god is zonder ego.

Om maar met het belangrijkste te beginnen: mijn god heeft geen ego!

Mijn god is de god van de leeuw die het hertje verscheurt Maar hij is ook de god van het hertje. Mijn god is de oorsprong van de slak, het spinnetje en het lieveheersbeestje.

Mijn god is een god van zoveel vrijheid. Mijn god is de god die de concentratiekampen en de gifgasaanval op het koerdendorp mogelijk gemaakt heeft.

Mijn god is de god van het bewustzijn. Mijn god is de god van de liefde.

Mijn god is de maker van de pissebedden en de koeienstront. Mijn god is de god van de vagina en de penis.

Mijn god heeft mijn aftakeling en mijn dood onontkoombaar gemaakt. Mijn god is de god van de werkelijkheid. Van het geweld dat bestaat. Van de schoonheid. De zon die de bloem doet groeien en de woestijn bijna onleefbaar maakt. Van het water dat onze dorst lest, maar die ons er ook in kan doen verdrinken. Mijn god heeft bewust die werkelijkheid gemaakt.

Mijn god wordt geschreven met een kleine letter om mijn god te onderscheiden van alle Goden.

Mijn god is de god zonder opgeblazen ego. Geen grote kathedralen wil hij. Geen kunstmatige pracht. Zijn kleed is het kleed van de natuur, van de werkelijkheid, van het roodborstje, niet van het priesterkleed.

Voel je wat een *lef*? Om god zonder hoofdletter te schrijven. Durf ik dat wel?

Ik *moet* het doen. Mijn god wil niets van doen hebben met synodes, concilies, hiërarchie.

Mijn god wil geen andere God naast zich hebben. Ook geen Duivel. Mijn god heeft ook het kwaad geschapen. Hij heeft zelf moorden, oorlogen en ziekten mogelijk gemaakt.